

ΣΙΦΝΕΪΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Θ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ὁ λογοτέχνης, ὁ ποιητής

Ὁ κ. Θεοδόσης Κ. Σπεράντσας, γεννήθηκε στὴν Σίφνο τὸ 1887. Τὰ πρῶτα γράμματα διδάχτηκε στὰ σχολεῖα τοῦ νησιοῦ μας καὶ ἀκολούθως ἐνεγράφη στὴν φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπεφοίτησε τὸ 1911. Ἀμέσως ἐτοποθετήθη σχολάρχης Ἐνδρου, ὅπου ἀφῆκεν ἐποχὴν.

Στὶς 18 Ὀκτωβρίου 1918 ἔγινε πρωτοβάθμιος καθηγητὴς καὶ στὶς 7 Δεκεμβρίου 1919 ἐγκατέλειψε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἀπὸ τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 μέχρι 2 Μαρτίου 1924 διετέλεσε Νομάρχης καὶ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1928 μέχρι 7 Ἰουνίου 1935 Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῆ Ἱ. Συνόδῳ.

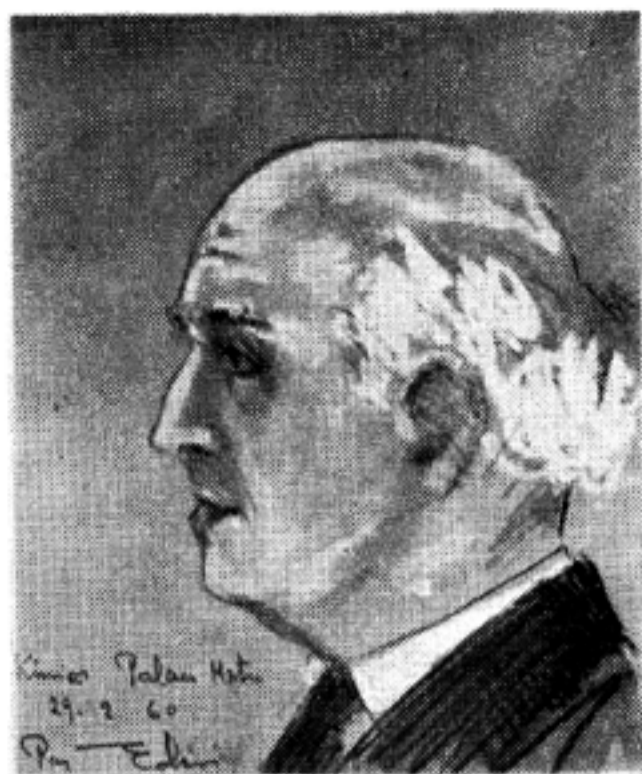
Ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἔχει ἀπονείμει τὸ ὄφικιον τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου. Κατὰ τὰ τελευταῖα δώδεκα χρόνια διευθύνει, κατὰ τρόπον ἐξαίρετον, τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἐπῆρξεν ἐκδότης τῆς μεγάλης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος».

Ὁ κ. Θεοδ. Σπεράντσας, σὰν λογοτέχνης καὶ ποιητὴς τιμᾷ τὰ ἑλληνικὰ Γράμματα καί, ἰδιαίτερω, τὴν μικρὴν τοῦ γενέτειρα. Ἐχει τὸ μεγάλο χάρισμα τοῦ ἐκφραστικώτατου, τοῦ συναρπαστικώτατου ρήτορος. Εἶναι σπουδαιότατος λογοπλάστης καὶ παραστατικώτατος στὶς περιγραφὰς του.

Ἐχει ἀναπτύξει ἱστορικὰ θέματα, ἔχει δημοσιεύσει ἀνέκδοτα ἱστορικὰ κείμενα καὶ κυκλοφορήσει πολλὰς ποιητικὰς συλλογὰς, ποὺ γέμουν λυρισμοῦ καὶ γλυκειᾶς ἐκφράσεως.

Διὰ τὴν ἀντίληψίν μας, ἡ σπουδαιότερα, ἡ πλέον θετικὴ του

προσφορὰ στὸ Πνεῦμα καὶ στὰ Γράμματα, εἶναι ἡ μετάφρασις στὴν ἀπλῆ, τὴν ὁμορφὴ δική του γλῶσσα, πατερικῶν κειμένων ἀπὸ τῶν σπηλῶν τοῦ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του, περιοδικοῦ «Ὁ Ἐφημέριος», (ποὺ ἐν συνεχείᾳ ἀνατυπῶνονται εἰς τόμους καὶ διανέμονται εἰς τοὺς ἐφημερίους) καὶ ἡ, ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ἀρθρογραφία του εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν».

Τὰ ἄρθρα του, μεστὰ ὡς πρὸς τὴν σύλληψιν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν θεμάτων καὶ ζεόντων ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, τὸν τοποθετοῦν εἰς τὴν τάξιν τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων ἀρθρογράφων.

Τῆ ἐπιστάσῃ του, κυκλοφοροῦν προσεχῶς τὰ Ἐπαντα Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.